

i det hele taget vil jeg meget advare imod at lave for meget om paa Lovforslaget.

Der var adskilligt, som jeg kunde have lyst til at drage frem ved denne Lejlighed, men jeg vil følge det ærede kongevalgte Medlems Raad og gemme det til Udvalget, som jo i og for sig ogsaa er det rette Sted til at søge at komme over de Uoverensstemmelser, som i saa Henseende kunne være os imellem. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Reedtz-Thott: Ogsaa jeg er enig i, at det er naturligt og rimeligt, at der indtræder en Lønningsforbedring for Folkeskolens Lærere, skønt der ikke siden sidste Lønningsforbedring er gaaet saa mange Aar, som der ellers plejer at gaa mellem Lønningsforbedringer, og jeg finder derfor, at der er al Anledning til nu at fremme denne Sag. Jeg kan altsaa slutte mig til det foreliggende Lovforslag. Nu er det jo sikkert nok, at den Form, hvorunder denne Forhøjelse kommer, er en noget anden end den, der blev foreslaaet af den højtærede Minister ved Lovforslagets Fremlæggelse; hvorvidt den ene Form eller den anden rent teoretisk er den heldigste, skal jeg ikke fordybe mig i, men jeg har i alt Fald ikke væsentlige Indvendinger at gøre mod den Form, Lovforslaget nu har faaet, og den Maade, hvorpaa man agter at give en Lønforbedring.

Altsaa mod selve Lønforbedringen har jeg ikke noget væsentligt at indvende, men der er i Loven enkelte Punkter, som jeg gerne vil tale lidt om. Der finder i Lovforslaget en Nedsættelse Sted af den Lønforbedring, som i Lovforslagets oprindelige Affattelse var tiltænkt Overlærerne i Købstæderne. Jeg vil tillade mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed herpaa. Det er dog et Spørgsmaal, om man ikke her er gaaet lovlig lavt ned.

Der er jo nu kommet et nyt Moment ind i Lovforslaget, nemlig Tilskuddet til de private Skoler. Det har min Sympati. Det forekommer mig, at der har været en alt for stærk Tendens til at koncentrere alt i Statsskolen, og jeg finder det naturligt og rimeligt, at man kommer de Bestræbelser for Folkets Uddannelse i Møde, som gaa ad andre Veje end netop dem, Statsskolen har fastsat. Jeg kan altsaa ganske sympatisere med de Forslag, som i saa Henseende ere stillede, idet man jo efter Lovforslaget ogsaa sørger for, at der virkelig kræves forskellige Betingelser for, at den private Skole kan opnaa et saadant Tilskud fra Staten, baade med Hensyn til

det Antal Elever, der skal være, og med Hensyn til at føre Kontrol med, at de virkelig søge Skolen. Endelig er i Lovforslaget indført en anden Ordning af en mulig Afskedigelse af en Lærer. Vi vide jo alle, hvor besværligt det har været tidligere, naar der kom Vanskeligheder mellem en Kommune og en Lærer, da at faa ham afskediget. Det var tidt næsten umuligt, naar vedkommende ikke selv ønskede Afsked, at en saadan kunde finde Sted, og begge Parter have vist ofte lidt meget stærkt under dette Forhold. Nu forekommer det mig ganske vist, at man maaske er gaaet lovlig vidt ved den Bestemmelse, her er truffen, og det er ikke umuligt, at en Lærer derved kan blive udsat for en vis Vilkaarlighed fra Beboernes Side. Men paa den anden Side ser jeg ikke rettere, end at der er taget saa mange Kauteler og indsat en saadan Række Bestemmelser, at Faren ikke vil blive meget stor. Naar baade $\frac{3}{4}$ af Skolekommissionen og $\frac{3}{4}$ af Sogneraadet skulle ønske denne Afskedigelse, og naar Sagen skal sendes tilbage, hvis Ministeren finder det rigtigt, for at faa en fornyet Afstemning, og naar endelig vedkommende Skolelærer skal have en Godtgørelse udbetalt, naar han faar sin Afsked, og ikke berøves sin Udsigt til at kunne komme i et andet Embede, saa synes jeg, at vedkommende Skolelærer som Regel — jeg siger ikke andet end som Regel, der kan findes Undtagelser — er nogenlunde velstillet, og den nødvendige Mulighed for, at Lærer og Beboere kunne skilles, naar Forholdet er daarligt, er derved tilvejebragt. — Jeg kan derfor heller ikke have bestemte Indvendinger mod denne ny Afskedigelsesparagraf, der her er indført, og skal i Henhold til disse Udtalelser altsaa anbefale Lovforslaget til en velvillig Overvejelse i det Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat. §

Christiansen: Forslaget, som foreligger til Behandling her, har i Folketinget været Genstand for en meget omfattende og ret langvarig Behandling, og der har jo, særlig fra mine Partifællers Side dernede, været stillet Ændringer af gennemgribende Betydning, som det dog ikke lykkedes at faa gennemførte. Det er ganske naturligt, at vi socialdemokratiske Medlemmer af dette høje Ting ere ganske enige med vore Venner i det andet Ting om de Krav, de have fremsat, om Maaden, hvorpaa de ønskede disse Spørgsmaal løste. Imidlertid har jeg det Indtryk af den lange Forhandling, der er ført om Sagen, at det